

Українські жартівливі пісні

Українські
жартівливі
пісні

Харків
«ФОЛІО»
2015

ББК 85.319
У45

Художник-оформлювач
О. Д. Кононученко

Українські жартівливі пісні / худож.-оформлювач О. Д. Кононученко. — Харків: Фоліо, 2015. — 31 с.
ISBN 978-966-03-7283-2.

Пісні, які Ви знайдете на сторінках цієї книжки, були чудодійними ліками, які врятували мільйони людей від нудьги, туги і розпачу у тяжких соціальних та особистих перепиттях буття.

ББК 85.319

ISBN 978-966-03-7283-2

© О. Д. Кононученко, художнє оформлення, 2015

ЗАСПІВАЙМО ПІСНЮ ВЕСЕЛЕНЬКУ

Заспіваймо пісню веселеньку
Про сусідку молоденьку,
Про сусідку заспіваймо,
Серце наше звеселяймо!

Ой сусідко, сусідко, сусідко,
Позич мені решітку, решітку,
А я муки підтрясу, підтрясу,
Завтра вранці принесу, принесу!

Заспіваймо пісню веселеньку
Про венгерку молоденьку,
Про венгерку заспіваймо,
Серце наше звеселяймо!

Ой венгерко, венгерко,
венгерко,
Позич мені люстерко, люстерко,
А я уса підкручу, підкручу,
Завтра вранці принесу, принесу!

Заспіваймо пісню веселеньку
Про дівчину молоденьку,
Про дівчину заспіваймо,
Серце наше звеселяймо!

Ти, дівчино, не вірь йому, не вірь,
Бо він хлопець мандрівний,
мандрівний,
Він мандрує тут і там, тут і там,
Подобає дівчатам, дівчатам!

Заспіваймо пісню веселеньку
Про жіночку молоденьку,
Про жіночку заспіваймо,
Серце наше звеселяймо!

Свою жінку молоду, молоду,
Не пускаю по воду, по воду,
Вона може втопиться, втопиться,
Мені ще раз жениться, жениться!

КАЗАВ БАТЬКО: КОЗУ ДАМ

Казав батько: козу дам,
Ще й з маленьким козеням.

П р и с п і в:
Ковар возе, бовар батька,
Неверве да я верве,
Шеврвеньке ковар возе
Невервем!

Будем козу доїти,
Будем кашу варити.

П р и с п і в.

Будем кашу варити,
Будем діток кормити.

П р и с п і в.

У ПЕЧІ ПИРІЖКИ КИПІЛИ

У печі пиріжки кипіли,
Там мої оченьки сиділи,
Я стружельця застругав,
По одному витягав,
Наївся, наївся!

У печі пирогів не стало,
Поліз я нагору по сало,
А я сала не дістав,
Тільки даром з гори впав,
Забився, забився!

ЯК Я ІШОВ З ДЕБРЕЧИНА ДОДОМУ

Як я ішов з Дебречина додому,
Перейшло ми чорна кура дорогу.
— Іди, іди, чорна кура, додому,
Не заважай, не заважай
По дорозі нікому.

Як ішов я з Дебречина до Хусту,
Знайшов я ци вишиваную хустку.
Ой чи мила, чи немилая шила,
Лем би вона, лем би вона
Вишиваная била!

НАС РАНО, НАС РАНО

Нас рано, нас рано
Маги побудила,
Сиру нам, сиру нам,
Сиру нам купила.

— Їжте, дітки, їжте, дітки,
Їжте, та потрошку,
А я піду на город
По сиру картошку.

ОЙ СЛУЖИВ ЖЕ Я У ПАНА

Ой служив же я у пана
Та й першеє літо да літо,
Заслужив же я у пана
Курочку за літо.

А та кура-чубатура
По садочку ходить та й ходить,
Курчаточок водить
Та й водить.

Ой служив же я у пана
Та й другеє літо да літо,
Заслужив же я у пана
Качечку за літо.

А та качка — ках-ках-ках-ках!
А та курка-чубатура
По садочку ходить та й ходить,
Курчаточок водить та й водить.

Ой служив же я у пана
Та й третее літо да літо,
Заслужив же я у пана
Гусочку за літо.

А та гуся — сюсі-сюсі!
А та качка — ках-ках-ках-ках!
А та курка-чубатура
По садочку ходить та й ходить,
Курчаточок водить та й водить.

Ой служив же я у пана
Та четверте літо да літо,
Заслужив же я у пана
Індика за літо.

А той індюк — дюк-дюк-дюк-дюк!
А та гуся — сюся-сюся!
А та качка — ках-ках-ках-ках!
А та курка-чубатура
По садочку ходить та й ходить,
Курчаточок водить та й водить.

Ой служив же я у пана
Та й п'ятое літо да літо,
Заслужив же я у пана
Барана за літо.

А той баран круторогий,
А той індик — дик-дик-дик-дик!
А та гуся — сюся-сюся!
А та качка — ках-ках-ках-ках!
А та курка-чубатура
По садочку ходить та й ходить,
Курчаточок водить та й водить.

Ой служив же я у пана
Та й шестое літо да літо,
Заслужив же я у пана
Телятко за літо.

А те теле хвостом меле,
А той баран круторогий,
А той індюк — дюк-дюк-дюк-дюк!
А те гуся — сюся-сюся!
А та качка — ках-ках-ках-ках!
А та курка-чубатура
По садочку ходить та й ходить,
Курчаточок водить та й водить.

Як служив же я у пана
Та й сідьмое літо да літо,
Заслужив же я у пана
Дівчинку за літо.

А те дівча напалося,
Впало з печі й розбилося,
А те теле хвостом меле,
А той баран круторогий,
А той індюк — дюк-дюк-дюк-дюк!
А та качка — ках-ках-ках-ках!
А та курка-чубатурка
По садочку ходить та й ходить,
Курчаточок водить та й водить.

ТА ПРОДАЙ, БАБУШКА, БИЧКА!

— Та продай, бабушка, бичка! 2
— Якого бичка? 2
— Та продай, бабко, сірого. 2

Він у мене сірий, сірий,
Вимітає хату й сіни,
Він у мене половий,
Він у мене дорогий, —
Цього не продам. 2

— Та продай, бабушка, бичка! 2
— Якого бичка? 2
— Та продай, бабко, чорного. 2

— Він у мене чорний, чорний,
До роботи все проворний,
Він у мене сірий, сірий,
Вимітає хату й сіни,
Він у мене половий,
Він у мене дорогий, —
Цього не продам. 2

— Та продай, бабушка, бичка! 2
— Якого бичка? 2
— Та продай, бабко, сивого. 2

— Він у мене сивий, сивий,
До роботи не лінивий,
Він у мене чорний, чорний,
До роботи все проворний,
Він у мене сірий, сірий,
Вимітає хату й сіни,
Він у мене половий,
Він у мене дорогий, —
Цього не продам. 2

— Та продай, бабушка, бичка! 2
— Якого бичка? 2
— Та продай, бабко, лисого. 2

— Він у мене лисий, лисий,
Переміє ложки й миски,
Він у мене чорний, чорний
До роботи все проворний,
Він у мене сивий, сивий,
До роботи не лінивий,
Він у мене сірий, сірий,
Вимітає хату й сіни,
Він у мене половий,
Він у мене дорогий, —
Цього не продам. 2

ОЙ ТИ, ДЯДЬКУ МУСІЮ

Ой ти, дядьку Мусію,
Чи ти бачив чудасію?
Хоч я й бачив чудасію,
Так сказати не насмію.

Ой там, на горі,
Чудасія була:
Кобила гніздо звела,
Поросяток навела,
Поросятка хрюкотять,
Вони їстки хотять,
А кобилка гиготить,
Куди схоче — полетить!

ОЙ ОРАВ МУЖИК КРАЙ ДОРОГИ

Ой орав мужик край дороги. 2

Гей, цоб, цабе, рябе, тпруу! —
Край дороги.

А в його воли круторогі. 2

Гей, цоб, цабе, рябе, тпруу! —
Круторогі.

А повознички чорноброві. 2

Гей, цоб, цабе, рябе, тпруу! —
Чорноброві.

Та повісили торбу на березі. 2

Гей, цоб, цабе, рябе, тпруу! —
На березі.

А там дівчатка хустки прали. 2

Гей, цоб, цабе, рябе, тпруу!
Хустки прали.

Та вони тую ж торбу вкрали. 2

Гей, цоб, цабе, рябе, тпруу! —
Торбу вкрали.

Та не порожню — з пирогами. 2

Гей, цоб, цабе, рябе, тпруу! —
З пирогами.

Та начинені горобцями. 2

Гей, цоб, цабе, рябе, тпруу! —
Горобцями.

НА ВГОРОДІ МАКИ В'ЮТЬСЯ

На вгороді маки в'ються, 2
А за мною хлопці б'ються,
Гуляю я, гей, гуляю я!

Не бийтеся, нема за що, 2
Хоть красива, та ледаща,
Гуляю я, гей, гуляю я!

Два городи обробила, 2
Одна диня уродила.
Гуляю я, гей, гуляю я!

Повезла я продавати, 2
Та й не знаю, що казати,
Гуляю я, гей, гуляю я!

Поки люди ціну склали, 2
А цигани диню вкрали,
Гуляю я, гей, гуляю я!

Ой цигани, добрі люди, 2
Ой що мені дома буде,
Гуляю я, гей, гуляю я!

Кури хату замітають, 2
Хлопці в вікна заглядають,
Гуляю я, гей, гуляю я!

На вгороді маки в'ються, 2
А за мною хлопці б'ються,
Гуляю я, гей, гуляю я!

Не бийтеся, нема за що,
Хоть красива, та ледаща,
Гуляю я, гей, гуляю я!

Поки кісто замісила, 2
Свиня двері прокусила,
Гуляю я, гей, гуляю я!

Поки двері залатала, 2
Свиня кісто розхвотала,
Гуляю, я, гей, гуляю я!

ЗА ГОРОДОМ КОЗИ ПАСЛА

За городом кози пасла,
Набивала бутиль масла.

П р и с п і в:
Соловей у саду тьох да тьох,
Соловеечко...

Семен косе, Гапка в'яже,
Катерина загіба,
Грицько коня напуває,
Ганна воду тяга!

Ой, мамо, люблю Гриця —
Гриць на конику вертиться,
Грицю шапка до лица,
Люблю Гриця-молодця!

Бутиль масла, діжку сиру,
Вареничків наварила.

П р и с п і в.

Та вареничків наварила,
К собі хлопців запросила.

П р и с п і в.

Їжте, хлопці, та й вмочайте,
За горілку вибачайте.

П р и с п і в.

Бо горілка дуже гірка,
Вона людська поговірка.

П р и с п і в. 2

ЯК ПІШОВ Я НАСТЮ СВАТАТЬ

Як пішов я Настю сватать,
Пригласили сісти,
Нечищених бараболей
Поставили їсти.

А я на ту бараболю
Скоса поглядаю.
На полиці вареники —
Я на їх моргаю.

Потушили каганець,
Полягали спати,
А я за ті вареники —
Та тікати з хати!

Поїв, поїв варенички,
Поїв варяниці,
Перевернув макітерку
В сінях на полиці.

ХЛОПЦІ КУЧЕРЯВІ

Хлопці кучеряві,
Не ходіть до нас,
Бо ви поламали
Браму й перелаз.

І не знає мати,
Як вас відігнать,
Бо їй до світанку
Не даєте спать.

Через вас у мене
Голова болить,
Через вас не буде
Василько ходить.

Не топчіть стежину
Край мого села,
Не туди дорога
Ваша пролягла.

Як відчарувати,
Що ж мені робить?
Всіх вас поцілую,
Тільки не ходіть!

Для усіх не буде
В мене теплих слів,
Для усіх не стане
В мене гарбузів!

3-ПОПІД ГОРИ ВІТЕР ДУВ

З-попід гори вітер дув.
Вчора в мене милий був:
Черевички приміряв,
В біле личко цілував.

П р и с п і в:
Ой калина, ой калина не верба.
Я дівчина, я дівчина молода!

Била мене мати зранку,
Що порвали хлопці дранку.
А я дранку залатаю
Та з хлопцями погуляю.

П р и с п і в.
Мамцю, зірка зайнялась.
Я у тебе удалась,
Мені бабця розказала,
Як до тата ти тікала.

П р и с п і в.

Цілий вечір танцювала,
Поки милий не прийшов.
Черевички мої нові
Остались без підшов.

П р и с п і в.
Щоб підшва не порвалась,
Не осталась босяком,
Черевички свої нові
Обв'язала мотузком.

П р и с п і в.
Січи мене, рубай мене,
А за Гриця віддай мене.
Я за Гриця захочу,
Не віддаш — сама втечу.

П р и с п і в.

ПОСИЛАЛА МЕНЕ МАТИ

Посилала мене мати:
— Іди, доню, килим ткати!
Як пішла я ткати килим,
Та й зустрілася із милим. 2

Зупинилась коло млину
Постояти на хвилину.
Постояти я не встигла,
Як година пролетіла. 2

Нема ладу говорити,
Треба ж мені щось робити,
А я йому усміхнулась
Та й додому повернулась. 2

Дома мати насварила:
— Де ж ти, доню, забарилась?
До півночі тебе ждала.
Де ж той килим, що ти ткала? 2

— Ой матусю моя, нене,
Не хватило ниток в мене,
А щоб фаний килим мати,
Я ще й завтра піду ткати. 2

ІШОВ КОЗАК ПОТАЙКОМ

Ішов козак потайком 2
До дівчини-серденька вечерком.

— Ой дівчино, відчини, 2
Твоє-моє серденько звесели!

— Ой не буду відчинять, 2
Бо ти будеш, серденько, жартувать!

— Ой не буду, не буду, 2
Пожартую трішечки та й піду.

Жартували до зорі, 2
Поки стало видесенько надворі.

— Ой козаче, утікай, утікай, 2
Та на мене славоньки не пускай!

ОЙ НА ГОРІ ДВА ДУБКИ

Ой на горі два дубки, 2
Ой на горі два дубки, два дубки,
Та й схижлись докупкі.

Вітер дуба хитає, 2
Вітер дуба хитає, хитає,
Козак дівку питає:

— Ой дівчино, чия ти, 2
Ой дівчино, чия ти, чия ти,
Чи не вийдеш гуляти?

— Не питайся, чия я, 2
Не питайся, чия я, чия я,
Вийдеш та — то вийду й я.

А я донька мамчина, 2
А я донька мамчина, мамчина,
Цілуватись навчена!

— А я в батька один син, 2
А я в батька один син, один син,
Погуляти хоть би з ким!

Я В СЕРЕДУ РОДИЛАСЯ

Я в середу родилася,
Кажуть люди — горе.
Не піду я за старого,
Бо борода коле.

А піду я за козака,
Що сіються уса.
Він на мене кивне, моргне,
А я засміюся.

Мила хату, мила сіни
І засміялася,
Вийшла з хата стара мати
Та й догадалася.

— Ой чого ти, моя доню,
Чого ти смієшся?
Полюбила козаченька
Та й не признаєшся.

— Хіба, мамо, я з піску,
Щоб я розсипалась?
Хіба ж, мамо, я дурна,
Щоб я признавалась?

ОЙ ПОСІЯВ МУЖИК ТА Й У ПОЛІ ЯЧМІНЬ

Ой посіяв мужик та й у полі ячмінь.

П р и с п і в:
Мужик каже: ячмінь,
Жінка каже: гречка.
Нема мені ні словечка —
Нехай буде гречка!
Нехай, нехай, нехай, хай,
Нехай буде гречка!

А уже ж той ячмінь та й у полі зацвів.

П р и с п і в.

А уже ж той ячмінь та й у полі поспів.

П р и с п і в.

ОЙ ПІДЕМО, ЖІНКО

— Ой підемо, жінко,
Підемо, підемо,
Ой підемо, жінко,
Пшеницю косити.

— Ой хоч піду,
Косити не буду,
Бо пшениця ярова,
Болить мене голова!

— Ой підемо, жінко,
Підемо, підемо,
Ой підемо, жінко,
Гречку молотити.

— Ой хоч піду,
Молотить не буду,
Бо в гречці полова,
А я ж нездорова.

— Ой підемо, жінко,
Підемо, підемо,
Ой підемо, жінко,
Буряки копати.

— Ой хоч піду,
Копати не буду,
Бо велика гичка,
А я невеличка.

— Ой підемо, жінко,
Підемо, підемо,
Ой підемо, жінко,
Корівоньку пасти.

— Ой хоч піду,
Та пасти не буду,
Бо я ледаченька
Вставати раненько.

— Ой підемо, жінко,
Підемо, підемо,
Ой підемо, жінко,
До кума гуляти.

— Ой дай боже
Сто років прожити,
Через день, через два
До кума ходити!

ОЧЕРЕТ, ОСОКА

Очерет, осока,
Чорні брови в козака!
На те мати родила,
Щоб дівчина любила.

Ой дівчина-горлиця
До козака горнеться,
А козак — як орел,
Як побачив, так і вмер.

Як полола горлиця
Лободу, лободу,
Та послала горлика
По воду, до воду:

— Іди, іди, горлику,
Не барись, не барись,
На чужії горлиці
Не дивись, не дивись!

Бо чужії горлиці
Полетят, полетят,
Вони тебе, горлику,
Не схотят, не схотят!

ОД СЕЛА ДО СЕЛА

Од села до села —
Танці та музики,
Курку, яйця продала —
Куплю черевики!

Од села до села
Буду танцювати,
Ні корови, ні вола —
Осталася хата.

Я оддам, я продам
Кумові хатину,
Я куплю, я зроблю
Яточку під тином.

Торгують, шинкують
Буду чарочками,
Таки п'ють та гулять,
Таки з парубками!

Сама в найми піду,
Дітей в школу оддам,
А червоним черевичкам
Таки дам, таки дам!

В КОМОРИ МУКА

В коморі мука,
А в діжці вода.
Я в комору — де мука?
Я до діжки — де вода?

Послала мене мати
Яровеє жито жати,
А я жита не жала,
В холодочку лежала.

В холодочку лежала,
На козака моргала,
Устала мерщій,
В боки узялася —
Постій, подивись,
Як я удалася!

Поправила я
Червону запаску:
Потанцюємо, козаче,
Коли твоя ласка!

Ой, гоц, гопака,
Полюбила козака,
Свого любчика,
Ще й голубчика!

Хай жито росте —
Я не буду жати,
Із своїм козаком
Буду танцювати.

ОЙ ХОДИЛА ДІВЧИНА БЕРЕЖКОМ

Ой ходила дівчина бережком, 2
Заганяла селезня батіжком 2
— Іди, іди, селезню, додому,
Продам тебе дідові старому.

За три копи селезня продала,
А за копу дударика найняла.
— Ой іграй, мені, дударикку, у дуду,
А я своє горечко забуду,
Якби тобі таке горе та печаль,
Так ти б вийшов на вулицю та й кричав!

— Була в мене дівчина Орися,
Тоді в мене кучері вилися,
Тепер в мене дівчина Варвара,
Вона в мене кучері вирвала.

ТИ КАЗАЛА, В ПОНЕДІЛОК

Ти казала, в понеділок
Підем разом по барвінок.
Я прийшов — тебе нема.
Підманула, підвела!

П р и с п і в:
Ти ж мене підманула,
Ти ж мене підвела,
Ти ж мене, молодого,
З ума, з розуму звела.

Я ж тебе, я ж тебе підманула,
Я ж тебе, я ж тебе підвела,
Я ж тебе, молодого,
З ума-розуму звела!

Ти ж казала, у вівторок
Поцілуеш разів сорок.
Я прийшов — тебе нема.
Підманула, підвела!

П р и с п і в.

Ти ж казала, у середу
Підем разом по череду.
Я прийшов — тебе нема.
Підманула, підвела!

П р и с п і в.

Ти казала, у четвер
Підем разом по терен.
Я прийшов — тебе нема.
Підманула, підвела!

П р и с п і в.

Ти казала, у п'ятницю
Підем разом по телицю.
Я прийшов — тебе нема.
Підманула, підвела!

П р и с п і в.

Ти казала, у суботу
Підем разом на роботу.
Я прийшов — тебе нема.
Підманула, підвела!

П р и с п і в.

Ти казала, у неділю
Підем разом на весілля.
Я прийшов — тебе нема.
Підманула, підвела!

П р и с п і в.

Ти ж казала, що умру,
Я зробив тобі труну.
Я прийшов, а ти жива.
Підманула, підвела!

П р и с п і в.

СЯК-ТАК ДО ВЕЧОРА БУДУ ЖИТЬ

Сяк-так до вечора буду жить,
А ввечері мій миленький прибіжить.
А я йому й усю правду скажу,
Через кого на вулицю не хожу.

Через Ваню, через купчика,
Через милого голубчика.
Не ходила, не ходитиму,
Не любила, не любитиму.

— Брешеш, дівчино, брешеш,
Щовечора на вулицю чешеш.
— Щовечора і щораночку,
Полюби мене, коханочку.

Так було б, так було б не ходити,
Так було б, так було б не любити,
Так було б, так було б та й не знатися,
Як тепер, як тепер розставатися.

Розстається льод з водою,
Розстаємся ми з тобою,
Розстається чорна хмара,
Остається людська слава.

Жарь, мати, капустину,
Жарь, мати, буряки,
Жаль мені, поїхали
Запорозькі козаки.

Жаль мені на козака,
Жаль мені на любого,
Жаль мені черевички,
Що сходила до нього.

КОЛОМИЙКИ ДО ТАНЦІВ

*

Мама в місті, тато в місті, прийдіт, хлопці цимбалісті.
Мама в місті, тато там, прийдіт, хлопці, шос вам дам.

*

Поїхали тато в ліс без сокири, без коліс.
Поїхали мама в млин і без воза, й без драбин.

*

Данцувала баба з дідом, загубила торбу з хлібом.
Гірке її данцовані — загубила харчовані.

*

Або мені дудку дай, або мені в дудку йграй,
Або мені дудку верни, або мене тутки зверни!

*

Волю ти в дудку йграти, ніж ти маю дудку дати,
Волю ки тут звернути, як маю дудку вернути.

*

Сеї ночі, опівночи, неслава си стала:
Миши хату підточили — баба з печі впала.

*

Ой ци впала, ци не впала, а ци сама злізла.
Баба ногу підоймила — миш в діру залізла.

*

Сеї ночі, опівночи, згоріли колготки,
Не купив-с ми чукуляду — не дам тобі потки.

ЗМІСТ

Заспіваймо пісню веселеньку	3
Казав батько: козу дам	4
У печі пиріжки кипіли	5
Як я ішов з Дебречина додому	6
Нас рано, нас рано	7
Ой служив же я у пана	8
Та продай, бабушка, бичка!	10
Ой ти, дядьку Мусію	11
Ой орав мужик край дороги	12
На вгороді маки в'ються	13
За городом кози пасла	14
Як пішов я Настю сватать	15
Хлопці кучеряві	16
З-попід гори вітер дув	17
Посилала мене мати	18
Ішов козак потайком	19
Ой на горі два дубки	20
Я в середу родилася	21
Ой посіяв мужик та й у полі ячмінь	22
Ой підемо, жінко	23
Очерет, осока	24
Од села до села	25
В коморі мука	26
Ой ходила дівчина бережком	27
Ти казала, в понеділок	28
Сяк-так до вечора буду жить	29
Коломийки до танців	30

Видання для дозвілля

**УКРАЇНСЬКІ
ЖАРТІВЛИВІ ПІСНІ**

Головний редактор *О. В. Красовицький*
Відповідальна за випуск *А. С. Юхно*
Художній редактор *Л. П. Вировець*
Технічний редактор *Г. С. Таран*
Комп'ютерна верстка: *І. Л. Цибульник*
Коректор *Р. Є. Панченко*

Підписано до друку 08.06.15. Формат 60×90 ¹/₁₆.
Умов. друк. арк. 2,00. Облік.-вид. арк. 1,17.
Тираж 2000 прим. Замовлення №

ТОВ «Видавництво Фоліо»
Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до Державного реєстру видавців, виготівників
і розповсюджувачів видавничої продукції
ДК № 3194 від 22.05.2008 р.

61057, Харків, вул. Римарська, 21А
Електронна адреса:
www.folio.com.ua
E-mail: realization@folio.com.ua
Інтернет-магазин
www.bookpost.com.ua

Надруковано з готових позитивів
у ТОВ «Видавництво Фоліо»
61057, Харків, вул. Римарська, 21 А
Свідоцтво про реєстрацію
ДК № 3194 від 22.05.2008 р.